

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 61.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901914800/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

hende mere, kunde det ikke gaa an at fyre om Natten, thi Ildingen var dyr.

Søren sov fast ved hendes Side; han havde nemlig vaaget hver Nat i lang Tid og omtrent en Maaned ikke været af Tøjet, kun blundet i Ny og Næ, naar Sønnen overvældede ham.

Hvor inderlig god han havde været, tænkte hun, og dækkede ham kærligt til . . . . Mon hun nu ikke snart kunde komme op igen! Der trængtes saa haardt dertil. Den Smule, de havde i Saltkarret, var sikkert svunden alt for stærkt. Og Mælken! og Smørret! — Der var dog ingen synderlig Skik paa nogen Ting . . . Maren Vibe var saamænd villig og flink til at se over til dem, men det var saa maadelig bevendt med hende til saadan noget . . . . Og Renligheden! At hun ogsaa skulde ligge midt i alle disse Ting, som hver Dag kaldte paa hende, det var forfærdelig pinligt . . . .

Og dette maatte jo være stort Tab for dem! Stakkels, kære, gode Søren! —